

REVISTA DE L'ASSOCIACIÓ CULTURAL

FENT CARREERANY

MARIA DE LA SALUT

ASSOCIACIÓ PREMSA FORANA
DE MALLORCA

Número 82

MAIG

Any 1993

Sumari

Editorial i sumari	2
V Concurs exposició de fotografia "Fent Carrerany"	3
Excursió al Palmer	6
Pasqua 93	8
Recordant en Joan Jesús Romera Romera	9
Sa Xerradeta amb n'Aina Moll	10
Continuació Conferència d'en Joan Bestard	11
Bullit de Notícies	12
Demografia. Telèfons	14
El temps. Temps passat	15
Pàsqua de la Solidaritat	16
Ensenyament als Països Baixos	17
Mallorca i els mallorquins	18
Balears necessita un canvi econòmic	19
Carta al president i equip de redacció Fent Carrerany	20
Carrerany Esportiu	21

Fotografies:

Magí Ferriol, Pere Ribas,
Joana Gelabert, Llorenç Brunet,
M.Galmés, G. Santandreu, Sílvia
Ribas, Magdalena Soler.

PORTADA: Fotografia guanyadora del premi "Mestre Pere des Retratos" de Jeroni Sagrera

CONTRAPORTADA: 1er Premi color, de Mateu Barceló.

EDITORIAL

Quan aquest número de Fent Carrerany arribi a les mans dels lectors estarà a punt de començar la campanya per les eleccions del dia 6 de juny. Si tenim en compte les circumstàncies que ara mateix viu el nostre país (una economia en recessió, unes xifres d'atur que augmenten molt depressa, nombroses sospites de corrupció, la incertesa d'uns resultats electorals més imprevisibles que mai...) no és difícil imaginar que la campanya serà dura.

Els dos partits polítics amb més implantació estatal (el P.S.O.E. i el P.P.) ens repetiran una i mil vegades que ells són les úniques alternatives possibles. El Sr. Felipe González ens dirà que si no governa ell això serà un desastre, i exactament el mateix proclamarà per la seva banda el Sr. Aznar.

Seria bo que els electors, ens miràssim el panorama amb una mirada crítica i tenguéssim en compte que les coses no són tan simples com els polítics ens volen fer creure quan fan carreres per guanyar vots. Les candidatures que es presentaran a les properes eleccions no es limitaran als dos "grans" partits; tenim molt més per triar: partits nacionalistes, formacions ecologistes, grups que es situen més a l'esquerra, mentalitats crítiques que no pretenen governar, però sí fer sentir legítimament les veus de sectors importants de la societat...

Un altre apunt per a la reflexió: una campanya electoral costa molts de diners que, en darrer terme, surten de les carteres dels contribuents: quan es fa una festa, quan s'empaperen les parets de pasquins i programes, estan gastant els diners de tots. El mínim que haurien de fer els polítics en temps de crisi és donar exemple d'austeritat, d'honestedat i de transparència. Esperem que en siguin capaços.

100 ANYS
DE
MIRO
ILLES BALEARS

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzá
Pere Fons Pascual
Joan Gelabert Mas
Margalida Mas Vicens
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

Pere Crespi Salom, Miquel Oliver Roig, Club Ciclista de Maria de la Salut, Jaume Santandreu Sureda, Antònia Tugores Ferriol, Nins i nines de segón, Quintos-es 71, Jordi Caldentey, Sebastià Serra i Busquets i Francisca Jordà.

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY,
Sant Miquel, 11 07519 Maria de la Salut

IMPRIMEIX: Apostol y Civilizador.
Petra.

La redacció de Fent Carrerany
no es fa responsable de les
opinions dels qui hi escriuen

Nº DEPÒSIT LEGAL: PM-457/1986

V CONCURS EXPOSICIÓ DE FOTOGRAFIA "FENT CARRERANY"

D'èxit total podem qualificar al V Concurs Fotografia "FENT CARRERANY" que organitzà la nostra Associació. Un total de 114 foren les fotografies que prengueren part en aquesta edició a més de les 5 que quedaren fora de concurs, si bé també es varen exposar a les parets de la Casa de la Vila. Com en l'anterior edició, es va comptà amb el patrocini del Consell Insular de Mallorca a través de la Conselleria de Cultura, Educació i Esport que presideix Pilar Ferrer.

Una vegada més la Conselleria de Cultura es va adonar de l'importància que de cada any va agafant la nostra activitat i el representant del Consell Insular de Mallorca que es va desplaçar fins a Maria per a assistir a l'inauguració i formar part del jurat, ens va fer a saber l'agradable impressió que li havia produït la participació i l'ambient que hi havia el dia de l'inauguració. Així mateix, ens va instar a no decaure i a seguir endavant amb el concurs, i ens va transmetre la voluntat de la Conselleria per seguir recolzant-lo.

El canvi de les dates de celebració del concurs per tal d'evitar la coincidència amb les festes de Pasqua com passava en els anys anteriors, va esser un encert i l'assistència de persones a l'acte d'inauguració ho demostrà. Les sales de la Casa de la Vila estaven molt concorregudes i no bastaren les llepolies que s'havien preparat per a picar durant la vetllada.

El jurat dels concurs estava format per Miquel Vives, director d'Antena-3 Comarcal de Capdepera, Miquel Vives, cap de redacció de

Part Forana d'Última Hora, Antònia Torelló, regidora de l'Ajuntament, Jaume Pira, fotògraf i José Miguel Martínez, en representació de la Conselleria de Cultura del Consell Insular de Mallorca.

La Casa de la Vila va esser el marc on s'exposaren les obres participants i si bé no quedava malament l'exposició a les seves parets, no hi ha dubta que Sa Capella Fonda és una altra cosa. A veure si no hi ha tristes coincidències a la propera edició, que serà en aquestes mateixes dades, si Déu ho vol, hi es té en compte per part dels responsables

l'esdeveniment. Noltros posarem fil a l'agulla i des d'ara demanem Sa Capella, un espai cultural de primera magnitud i al servei de tot el poble de Maria.

Per a nosaltres, una única nota negativa: la poca participació local, un total de 14 fotografies repartides entre 5 autors que si bé és fruit d'un cert grau de fidelitat per part dels concursants, tenen gust de poc. A veure si els que demanaren informació sobre l'esdeveniment, s'animen i la propera edició es veu més concorreguda en aquest apartat.

Els guanyadors a la categoria de color varen esser Mateu Barceló, Miquel Angel Dora i Gabriel Santandreu, els qui s'adjudicaren respectivament el primer, segon i tercer premi.

Pel que fa referència a l'apartat de blanc i negre, el que va enregistrar més participació i el nivell més alt, el primer premi va correspondre a Andreu Negre, mentre que el segon fou per Maria Pilar Galmés i el tercer per Llorenç Brunet.

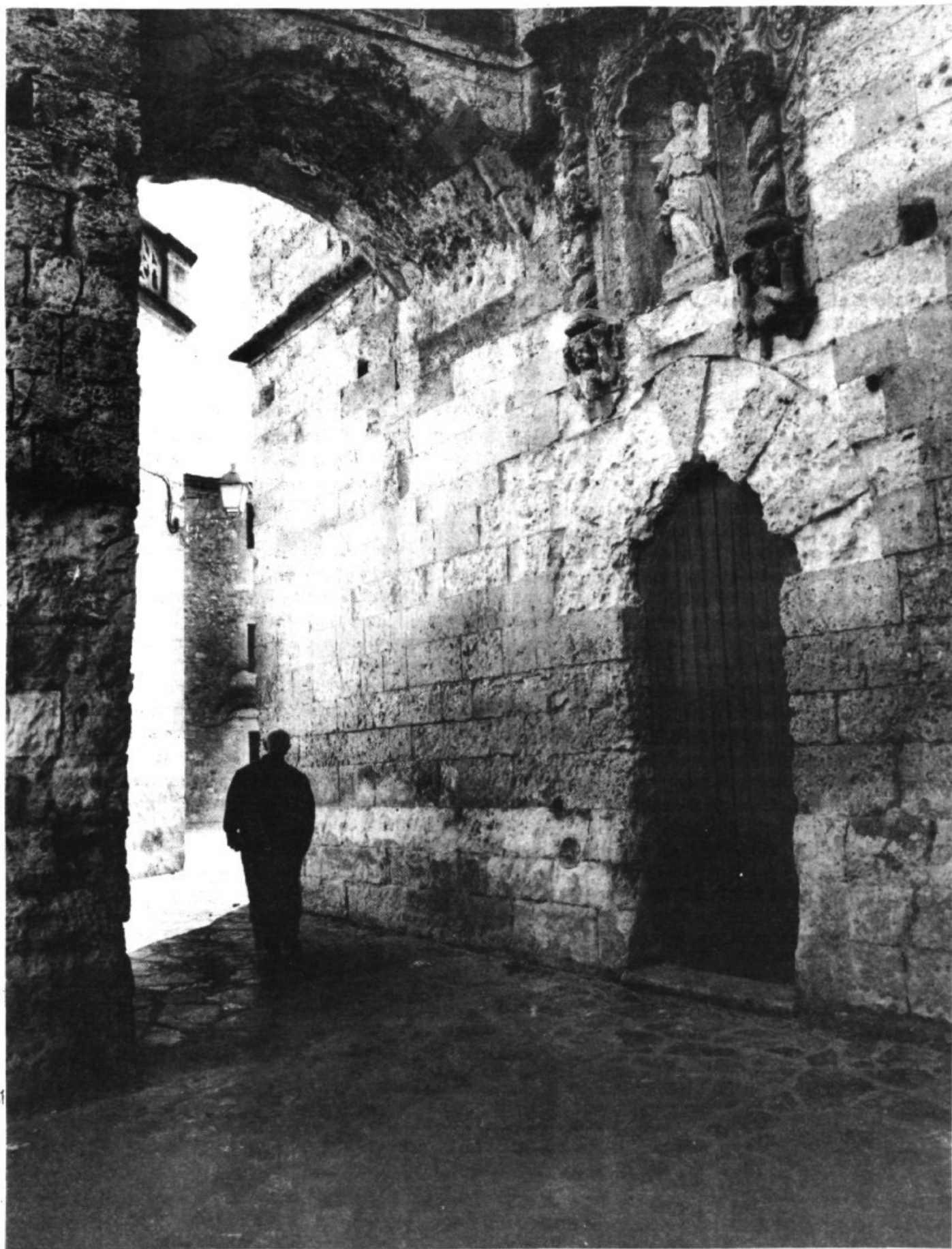
El premi juvenil va esser per N'Antoni Riera i el guardó per a la millor fotografia realitzada per un artista local, va correspondre a Antoni Fiol.

El premi "Mestre Pere des Retrats", en homenatge a l'insigne fotògraf local Pere Mascaró, va esser per a Jeroni Sagrera amb una fotografia molt ben aconseguida de'n Pere Ramis.

Un total de 125.000'- pessetes en premis que corren a càrrec del Consell Insular de Mallorca. Fins a la propera edició!

Miquel Morey i Jaume Mestre.

"Missa Primera", Segon Premi Blanc i Negre. Autor: Llorenç Brunet Galmés

"Xerrant". Tercer Premi Blanc i Negre. Autora: Maria Pilar Galmés Llinàs

"Els que no varen tornar". Tercer Premi Color. Autor: Gabriel Santandreu Valens

EXCURSIÓ AL PALMER

Els dies 30 i 31 de març els nins i nines de prescolar, primer i segon vàrem anar d'excursió al Palmer de Camps.

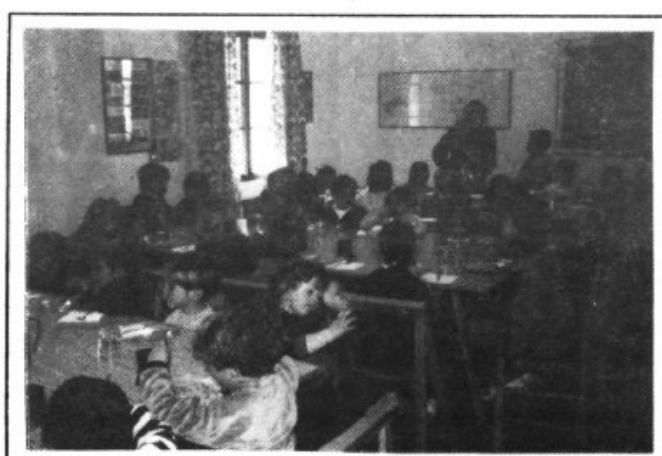
Vàrem partir a les 9.30h de la plaça del Pou i vàrem anar amb autocar fins al Palmer. Després de deixar les motlles, vàrem anar a berenar. A continuació vàrem anar a una vaqueria on vàrem veure moltes vaques i vedells. Tot seguit anàrem al Salobrar on hi havia muntanyes molt grans de sal. Després anar a la platja del trenç i vàrem dinar. Vàrem jugar una estona damunt l'arena i vàrem caminar per la platja.

Vàrem tornar a les cases del Palmer i cada nins i nina va triar el seu llit. Després anàrem a jugar fins que vàrem sopar. Sopàrem de truita amb patata i després d'escurar, vàrem fer un parell de focs, ens vàrem fer les dents netes i anàrem a dormir. L'endemà demati ens vàrem aïtecar i vàrem anar a berenar. Vàrem veure cabres murcienes i ques de colom. Després vàrem dinar de macarrons i de biste amb patates. Finalment vàrem tornar amb l'autocar a Maria on ens esperaven les nostres mares.

NINS I NINE DÈ SEGON

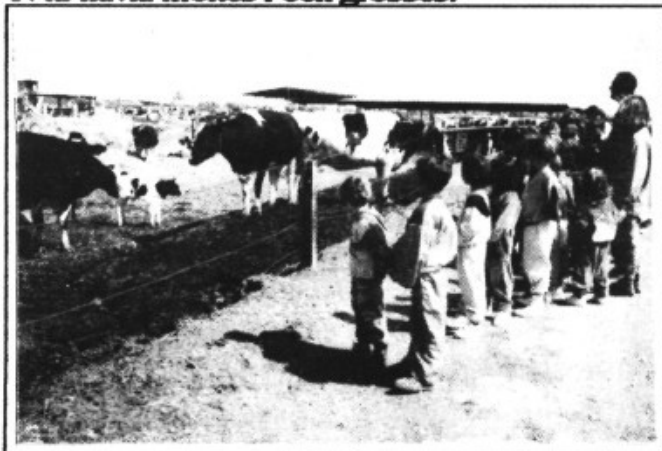
Aquí és quan vàrem arribar al Palmer. N'hi havia que anaven ben carregats...!

Aquestes són les vaques que vérem a Son Sea. N'hi havia moltes i ben grosses!

Estàvem tan contents de dormir en lliteres...!

Per dinar, el segon dia, ens varen donar un bon plat de macarrons.

Abans de partir, tots ens vàrem fer una foto per recordar aquests dies d'excursió.

PASQUA 93

La vida d'un poble es mou al so dels sentiments, les emocions, els esdeveniments del moment. Sap somriure a l'hora de la bulla i plorar a l'hora de la pena. De tot ha passat aquesta Setmana Santa. Des de una família feliç per veure néixer el seu amor més esperat fins el desconsol més amarg per veure desaparèixer el seu amor més estimat. El mateix poble es vesteix de festa i de dol. Del mateix poble, uns, des de distints hospitals de l'illa o la península, som-nien tornar a casa, altres esperen millorar per poder sortir al sol, a la vida normal i altres voldrien sortir del cos per no trobar una manera de seguir vivint dins la presó d'aquest món.

Així he vist aquests dies de la Pasqua. Un dissabte de rams la gent creia en el perdó. Era plena la casa que diuen de Déu. Erem molts els que acotàvem el cap, suposadament arrepen-tits. Els rams d'olivera fresca de Son Fava (L'amo En Tomeu ja no hi va ser), els nins de la catequesi amb pancartes cridant pau, justícia, amor, germandat, Jesús de Natzaret, etc. el Bonjesús damunt la somera, els tambors de l'amo En Tomeu i molta de gent, era una manifestació del tot popular.

Un dijous sant, amb els signes de servir, compartir i sortir d'un mateix. El Sant Crist de les ànimes, dues creus grosses i la Verge Dolo-

rosa era tot el que portava el poble pels carrers de Maria. Quinze aturades, quinze moments d'actualització de la passió del Crist. Les es-tacions proclamades pels mateixos partici-pants.

El divendres sant es va convertir amb dol i el poble de Maria es banyà en llàgrimes. Moria en accident el nostre germà i amic Joan Jesús Romera Romera. La passió arribava a Maria d'una manera real. La senzillesa, la veritat i la devoció foren les notes que acompanyaren la recordança de la mort de Jesús de Natzaret. Un humil devallament va escenificar aquell acte.

Després del condol i el darrer adéu al germà Joan Jesús, l'esplai posà la frescor al Dissabte Sant. El foc a la plaça de d'alt. Tants d nins i molta gent enrevoltant el foc, la llum nova, cànctics d'alegria, els més petits portant l'aigua dins poalets, el trobar-nos vora una taula

sense por d'altars misteriosos, sentir-nos a ca nostra i amb amistat, va esser alguna cosa inoblidable.

Arriba el dia de Pasqua i els carrers canvien de color. La lluna plena es retira i el sol vermell comença a il·luminar al nou dia. La gent treu la roba de primavera i surt al carrer de tots els indrets, els joves ja esperen per portar el Bon Jesús i la Puríssima; els tambors són davall l'olivera esperant el seu mestre i els que tenen ànsia de no poder seure comencen a omplir el temple. L'encontrada a la plaça d'es Pou amb gran aplaudiment popular i la pujada carrer ple cap a celebrar la Pasqua Florida amb les millors notes

de la banda. Enguany és la Monserrada, presidenta de les dones de neteja, la que té l'honor de tallar el tercer brot de l'olivera de la pau.

El temple, l'altar major, les capelles, el batiport, els afores, són ocupades per un públic entusiasta. El cor treu les millors cançons, el Jaume Santandreu glossa en un poema les festes de la pasqua marianda, l'amo En Xesc de Son Cloquis aconsegueix la participació alegre de tothom amb la cançó "deixa'm lo dol" i En Guillem d'Efak despert i remou la consciència i dona sentit i vida al brot d'olivera.

Totcríst rep amb satisfacció l'aigua nova de la Pasqua i la joventut demana "mans a les mans" per sentir finalment la calor de l'amistat.

Pere

RECORDANT EN JOAN JESÚS ROMERA ROMERA

Quan som joves ens pareix que tot el món és nostre, que tot ho podrem aconseguir i que res mai ens podrà aturar. La mort la veim molt llunyana i no la mos sentim. Quan passa el que succeeix al nostre amic Joan, tot aquest món que ens hem format, cau i es desfà en peces.

Trobàvem que En Joan es mereixia que la gent el conegués un poc més. Quan vàrem voler començar a parlar d'ell ens n'adonarem del poc que el coneixíem, havíem d'escriure d'una persona a la que molts no coneixíem abastament. En aquests moments ens vàrem adonar de lo hipòcrites que som tots. Ens preocupa més després de mort del que fins el moment ens havia preocupat de viu. El que és ben cert és que no ens adonam del que tenim fins que ho perdem. Això és el que ens ha passat amb En Joan. Ara que no el tenim és quan més falta ens fa.

Així ens ho diu la gent que cada matí el topava pel carrer quan anaven a la feina, es deien adéu i ja no hi tornaven pensar. En canvi ara, aquest fet insignificant els pareix molt important. Encara no s'han acostumat a no trobar-lo cada matí.

I per això ens demanam, ¿per què, fins que no rebem una notícia tan esgarrifosa com la mort d'en Joan, no ens n'adonam de l'hermosa que és la vida i la sort que tenim de viure-la? Llàstima que hi pensem tan poc tems i prest tornem als laments buits de tota lògica. Per la importància de la vida, jove de Maria, "viu i deixa viure". Adonem-nos de que en el simple fet de dir adéu hi ha vida. Nosaltres estam plens de vida, pot ser tan plens com ho està En Joan en aquests moments. El que ens falta és el seu cos

per conservar la seva rialla, la seva mirada, una paraula, el que ell ha fat... Tot això és immortal i aquí ell viu.

Les coses desapareixen, però les persones no moren mai. Aquesta és la vertadera vida. Una vida desapareix el dia que deixam de pensar amb ell, però això és impossible perquè el dia que no surti el sol, ¿qui es podrà oblidar que abans sortia i que aquest era gran i brillant com gran era En Joan?

Nosaltres plorarem la seva mort perquè, per a nosaltres la mort és l'acabada de tot. Però ben a dins nosaltres sabem i també ho sap En Joan, sigui aquí on sigui, que la mort és simplement el inici d'una nova vida que pot esser millor que aquesta.

Joan, d'allà on estiguis, sabem que ets amb tots nosaltres. No podem dir que ens falta un quinto, no podem dir que ens faltes tu, "JUANITO".

SA XERRADETA AMB...

Cada any l'Acció Escolar del Congrés de Cultura Catalana, organitza entre tot l'alumnat de les terres de parla catalana, una trobada d'estudiants que durant el curs han fet un treball sobre un tema determinat. Enguany el tema ha estat: *Relacions entre els PPCC i Occitània*. Vos presentam una part d'un d'aquests treballs que té un interès molt concret, per la persona entrevistada, n'Aina Moll, i per les coses que ens conta.

*Bé, idò per començar podria presentar-se.

-Som n'Aina Moll i Marquès. Som catedràtica de francès a l'institut Joan Alcover, però aquests darrers anys he abandonat aquesta tasca per dues vegades, primerament durant deu anys per ser Directora General de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya, i després de dos anys de reincorporació a la feina ara ja és el tercer curs que amb comissió de serveis em dedic a la coordinació de la Campanya de Normalització Lingüística a les Illes Balears.

*Quina és, per a vostè, la nostra llengua?

-La nostra llengua és aquesta que parlem. I no hi ha cap dubte, aquesta que parlem és la mateixa que es parla a València, a Catalunya, a una franja d'Aragó i a la Catalunya Nord. Per tant tu em devies demanar quin és el nom d'aquesta llengua, el nom científic, el nom amb què és coneguda per tot el món els qui l'estudiam: és el català, és la llengua catalana. Encara que hi hagi un diccionari Català-Valencià-Balear, la nostra llengua és el català, i el nostre dialecte el mallorquí.

*Quin és el futur de la nostra llengua?

-Això m'ho hauries de dir tu, perquè el futur de la nostra llengua depèn en gran part de la teva generació. I això és molt important. Tenim les condicions: marc legal -estret, però adequat-, escriptors, universitat. També tenim una administració que està obligada per llei a funcionar en català. Però, no hi ha futur, sense la voluntat dels parlants d'aquesta mateixa llengua. Els qui poden triar entre català i castellà són els ciutadans, no els governants, i aquí és on els joves, tal i com he dit, teniu una tasca molt gran i decisiva. Onze milions de parlants són prou perquè una llengua tenguí una vida sana i pròpia.

N'AINA MOLL, COORDINADORA DE LA CAMPANYA DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

*Ens heu parlat abans de l'administració; de la teoria a la pràctica hi ha massa distància encara?

-Bé a la pràctica també hi ha entrat. Però no és igual ocupar un racó, un tros ample, o tota l'habitació. A l'administració queda molt clar que la llengua d'ús ha de ser la llengua pròpia del país. Els problemes de la identificació de la llengua, de l'analfabetisme en l'escriptura de la major part del funcionariat, etc són problemes que han retardat aquesta entrada de la llengua pròpia a l'administració, com un fet normal.

*Creu que ha causat un bon impacte aquesta Campanya de Normalització Lingüística a les Illes?

-Sí, perquè va servir, a través de l'eslògan "No et mosseguis la llengua", perquè molta gent entengués que el mallorquí és català i que dir-li català, no era ofendre, ni anar en contra del mallorquí. Però és cert que també varen augmentar les resistències.

Gairebé totes les institucions s'han adherit a la Campanya, però una cosa és adherir-se i l'altra és dur-ho a la pràctica. La majoria d'ajuntaments han fet un reglament d'ús lingüístic, que després no se compleix prou. És el mateix que li passa a la gent. Diu que hauria d'aprendre a llegir i escriure la nostra llengua, però després, no n'aprèn.

*Vostè deu haver vist aquests fulls que diuen "Catalanisme: el poble no'u vol"; què en

pensa d'això?

-Què saben ells què vol el poble!. És molt arrogant això de parlar en nom del poble. Els únics que ho poden fer són els que han tengut una majoria a les eleccions. Fins ara, que jo sàpiga aquests que escriuen això no han tret cap diputat ni cap regidor a cap ajuntament. Però s'ha d'evitar que proliferin perquè hi ha gent de bona fe que creu que una cosa va contra l'altre i això no és així.

*Com han cooperat els diferents partits polítics en el tema de la llengua?

-Tots els partits s'han adherit a la Campanya i es varen comprometre a la seva normalització. N'hi ha uns que s'hi han implicat més que els altres, ja sigui perquè tenen un batle, o un responsable de cultura que està més decidit a tirar endavant amb la Campanya, o per altres

*Creu que amb el bilingüisme passiu arribarem enlloc?

-Sí, si el practicam, sí. El problema que hi veig és que la gent no el practica. I la veritat és que és una primera passa cap a la Normalització. Jo m'he trobat de vegades parlant mallorquí amb qualcú que pareixia que l'entenia però que no el sabia parlar. Al cap d'una estona ja em deia una frase en mallorquí i al cap d'una estona una altra, i al final acabava parlant-lo més o manco bé. Si no ho feim així i som nosaltres els qui giram la llengua, mai no avançarem. Mai no se li ha de dir a una persona que fa l'esforç de xerrar en mallorquí, per malament que ho faci, que no és necessari, que ja l'entendem, perquè d'aquesta manera mai no n'aprendrà.

Antònia Tugores

CONTINUACIÓ DE LA XERRADA SOBRE LA FAMÍLIA PER EN JOAN BESTARD COMAS

EDUCAR EN LA LLIBERTAT, EN L'AMOR I EN EL TREBALL.

La llibertat hauria de ser un pas decidit, madur, responsable de la dependència a una sana independència. Progressivament els fills s'ha de saber fer independents perquè ells mateixos es desenvolupin. Unicament el que sap decidir per ell mateix, sap madurar com a persona i pot esser responsable. Sense independència no hi ha possibilitat de llibertat i sense llibertat el més elemental sentit de responsabilitat, falla.

Educar els fills perquè sàpiguin fer ús de la seva llibertat. Saber usar la dependència amb responsabilitat. Si no es creix en llibertat, no es pot créixer amb maduresa humana, i llavors es prendran de cop i violentament tota la llibertat i s'enverinaran amb ella.

Es bo i convenient que els pares siguin els millors amics dels seus propis infants. Així tendran més autoritat.

Educar-los amb l'amor, entès com el pas decidit del jo egoista al nosaltres. Ensenyar al nin a compartir amb els altres. Un pas de l'aïllament a la societat, de l'individualisme innat a l'actuació solidari.

En la fe descobrir als fills que Déu és Pare, que estima amb misericòrdia i amor, i si fos així viuríem dins un món de germans.

Educar dins el treball com pas decidit de la passivitat a la col·laboració amb els altres. Qui estima el treball i la professió és útil a la societat i se sent realitzat com a persona. La millor

herència que els pares poden deixar als fills és una bona formació humana i professional. Ensenyar als fills a ser útils pels altres.

Finalment, ¿què podria aportar la família que funciona, a la societat?

¿Com hauria de ser la família avui perquè fos útil a la societat?

Exposarem set detalls:

Corresponsable. Així contribuiria a la consolidació de la societat política, democràtica, participativa, que afavoreix el desenvolupament de la creativitat personal dels ciutadans.

Escola de formació de la llibertat. Així la família facilita la construcció d'una societat personalitzada, respectuosa amb la llibertat civil dels seus membres.

Família una, unida i a la vegada plural. La unitat de la família no s'oposa a la diversitat de vida i d'opinió dels seus elements integrants. Els fills poden tenir idees distintes dels pares, gusts distintes, etc, però la diversitat no té perquè espenyar la família. La unitat humana, l'autèntica unitat requereix acceptar-se mútuament com a diferents per a servir-se com a complementaris.

La família hauria de ser oberta i compromesa. Un compromís cívic, que no és dins el matrimoni acaba empobrint l'amor. Ai d'aquella família que simplement s'ha unida per compartir un egoisme.

(Continua a la pàgina 20)

BULLIT DE NOTÍCIES

CELEBRADA LA VII TROBADA INTERNACIONAL DE PINTURA DE BINIARAIX

El passat dia 25 d'abril es va celebrar la 7a. edició de la Trobada Internacional de Pintura en el Barranc de Biniaraix. En total varen esser 120 els artistes que es trobaren en el barranc per plasmar en el llenç la seva visió de l'idíllic paisatge de Biniaraix. 180 foren les obres resultants d'aquesta trobada que s'exposaran a partir del proper dia 8 de maig a la Capella de ses Escolàpies de Sóller, coincidint amb les fires i festes de maig a la Vall.

Artistes de totes les edats i inclús de països estrangers, units per l'afecció a la pintura, feren de la ja tradicional trobada una jornada plena de color i harmonia. L'esdeveniment, entre altres, estava patrocinat pel Consell Insular de Mallorca i el Grup Serra.

NA FRANCESCA MARIA CAPÓ QUARTA AL TROFEU DE GIMNÀSTICA RÍTMICA CELEBRAT A LLUCMAJOR

El passat 4 d'abril se celebrà a Lluçmajor el 1r Trofeu de Gimnàstica Rítmica. Na Francesca Maria Capó, de Maria, hi participà com a integrant de l'equip de Sa Pobla, amb el qual competeix. La seva participació fou molt destacada ja que quedà quarta a la categoria individual d'aros i tercera en la competició per equips.

EN PERE ALEMANY EXPOSA LA SEVA OBRA A BARCELONA

Cada dos per tres ens feim ressò d'alguna exposició que el pintor Pere Alemany inaugura a part o banda. Ara ha estat a Barcelona, a la Galeria AMBIT.

No tenim cap dubte que igual que a la resta de llocs on han vist la seva obra més recent, els barcelonins sabran apreciar les virtuts de la seva pintura.

CONFIRMACIÓ

El grup que es prepara per confirmar-se a finals de maig va fer una acampada reflexió al santuari del Puig de Maria, de Pollença. El Jaume Santandreu fou el seu monitor.

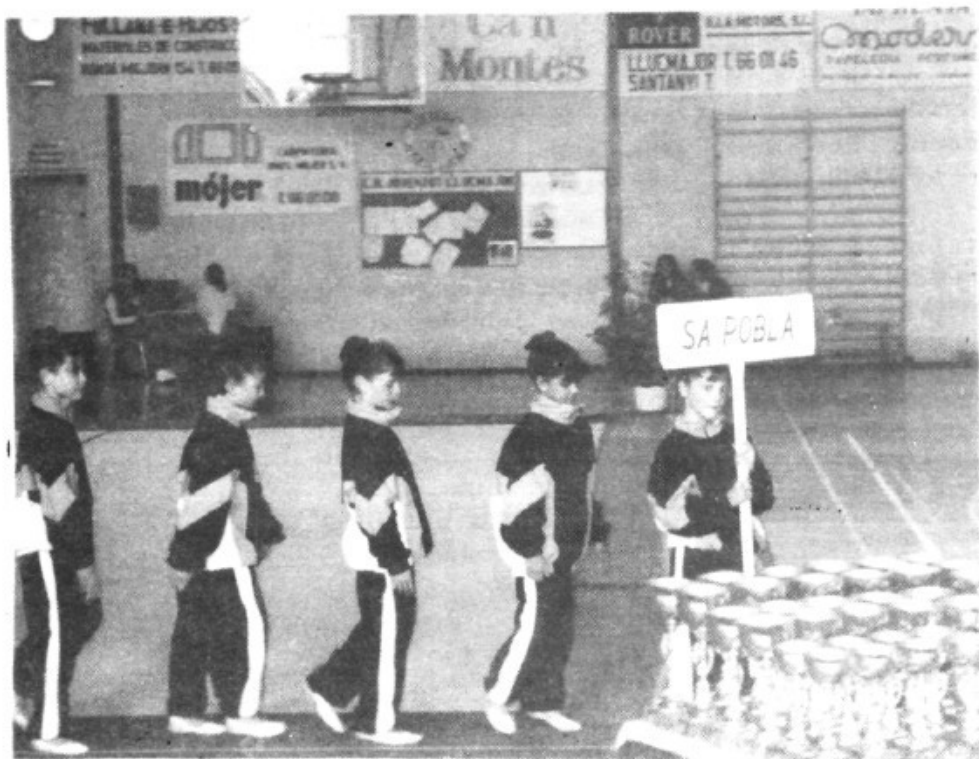
CATEQUESI

El grup de catequistes varen concloure la catequesi d'enguany amb una excursió cultural. El diumenge, dia 25, anaren, amb 114 al·lots a visitar el Parc de la Mar, la Seu, el Castell de Bellver i el Monestir de La Real. La Seu fou novetat per molts d'ells, incluída una celebració litúrgica que fela en aquell precís moment el canonge Coll. Dins el bosc del Castell els monitors compartiren la darrera lliçó amb els seus catequitzats i finalment compartiren plegats la natura, el pa, el vi i l'amistat. A

l'horabaixa, el pare Ramon Ballester ens donà una molt important explicació del Monestir de La Real. El claustre, la sala capitular i la capella foren aturades agradables per a tots nosaltres. Beguerem aigua del pou de Sant Bernat que, segons diu la tradició, lleva el mal de cap.

RADIO MARIA FM 103.8

Ràdio Maria emet, de moment, tres espais: divendres, de 8 a 9 del vespre; dissabte es fa una emissió jove, de 5 a 6 del capvespre i els diumenges es dona l'ofici de les 11.

BULLIT DE NOTÍCIES

ADDEPOS

L'Associació de Drets i Deures dels Positius i Portadors del Virus de la Sida han enviat una carta d'agraïment per l'acollida que les darem l'altre diumenge. Ells pogueren comunicar-nos els seus sentiments, sentir la calor dels humans que sintonitzaven amb ells. Així els seropositius tenen la possibilitat de viure més dignament el futur i sentir-se integrats en la societat.

EXPOSICIÓ A LA CAPELLA FONDA

Na Sebastiana Galmés Fons ha exposat pels dies de Pasqua a la Capella Fonda. La pintura és expressionista. Una pintura no massa fàcil d'entendre. Una pintura que parla dins la foscor de la vida.

circumstància a tenir en compte per la baremació: existència de germans matriculats en el centre i existència de minusvalidesa del sol·licitant.

HAN INTERPOSSAT UN CONTENCIÓS ADMINISTRATIU CONTRA L'AJUNTAMENT DE MARIA PER LES SUBVENCIONS DE REHABILITACIÓ DE FAÇANES

Si ho recordau (la nostra revista se'n va fer ressò), l'any passat es va fer una convocatòria d'ajudes destinades a la rehabilitació de façanes. Un conveni entre la Conselleria de Cultura i els ajuntaments obrí la possibilitat de subvencionar una part d'aquestes obres sempre costoses, estètiques, però no estrictament necessàries. L'Ajuntament de Maria també s'hi

afegí. Ara sembla que algun dels sol·licitants d'aleshores han posat un contenciós administratiu a l'Ajuntament, ja que se senten discriminats per la resolució que l'Ajuntament va fer, ja que, diuen, no se va ajustar a les bases de la convocatòria.

TOT UN EXEMPLE D'HONRADESA

Hem rebut a la redacció de la revista una carta que volem comentar, ja que hem de reconèixer que no és ni usual, ni per la correcció amb què és escrita, ni pel que ens diu. En aquesta carta, un subscriptor de Sa Cabaneta, que ho és des del núm. 0, ens avisa que els passats mesos de març i abril li arribaren dos exemplars de la mateixa revista.

Això que per a qualsevol altre, no hagués tingut la més petita importància, ha servit, a aquest amable subscriptor, de motiu per fer-nos-ho saber i que corregim el possible error (efectivament havia estat un problema de duplicació de la fitxa dins de l'ordinador), alhora que ens comunica (i aquí ve la part honrada de la història) que ens els retorna perquè considera que no se'ls ha de quedar.

Tal com hem dit! Tota una lliçó d'honradesa.

S'OBRE EL PERÍODE DE SOL·LICITUD DE PLACES A CENTRES ESCOLARS

Per si hi ha algú que estigui despistat, us recordam que de l'1 al 15 de maig, és el període marcat per tal de sol·licitar plaça als diferents centres públics i concertats. Els documents que s'han de presentar per formalitzar la sol·licitud són: a) fotocòpia llibre de família o del DNI, b) la declaració de renda del 91, c) certificació del domicili particular o del lloc de treball, d) documentació acreditativa de qualsevol altra

Demografia

ENS HAN DEIXAT:

L'amo N'Esteva Quetglas Payeras que morí el passat dia 8 d'Abril, a l'edat de 79 anys. Vivía a Ciutat.

En Juan Jesús Romera Romera, que morí el passat dia 9 d'abril a l'edat de 21 anys. Vivía al carrer Estrella, número 13.

L'amo en Miquel Torrens Carbonell que morí el passat dia 13 d'abril a l'edat de 83 anys. Vivía al carrer Nou, número 24.

Què descansin en pau.

BENVINGUTS:

En Bernat Gerard Quetglas Torelló, que va néixer el passat dia 16 d'abril. Els seus pares són en Damià Quetglas i na Magdalena Torelló.

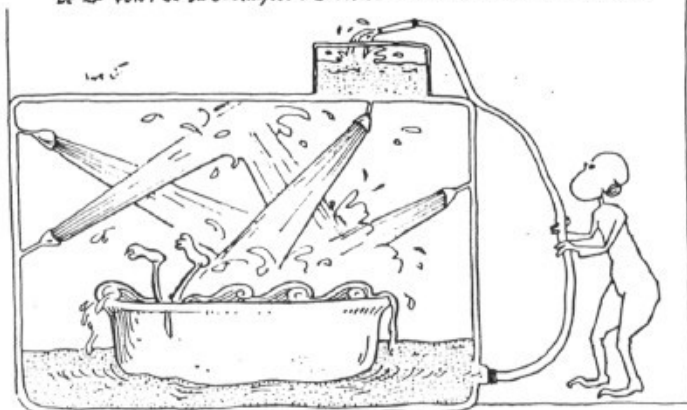
Enhorabona als seus pares i demés família.

JA L'HAN FETA:

En Gabriel Porquer Pastor i na Margalida Carbonell Font que es casaren a l'església parroquial de Maria de la Salut, el passat dia 24 d'abril.

Que el vostre amor no acabi mai.

... I DUREM L'AIGUA DE SA MARINETA, DE SA COSTERA, DE LA FONT DE S'AVENC,
DE LA FONT DE SA BAUMA, ... I DESPRÉS L'IMPORTAREM DEL PIRINEU...

TELÈFONS D'INTERÈS

AJUNTAMENT	525002 Fax 525194
UN.SANITÀRIA (Cita Prèvia)	525594
APOTECARIA	525020
ESCOLA DE DALT	525083
ESCOLA DE BAIX	525252
CASES MONGES	525144
LOCAL 3ª EDAT	525564
PARRÒQUIA	525033
GESA INCA: AVARIES	500700
BOMBERS	085
AMBULATORI D'INCA	502850
SON DURETA (Centraleta)	175000
AMBULÀNCIES S.S. (INCA)	502850
AMBULÀNCIES	200362
RECAPTACIO DE TRIBUTS	
DE LA CAIB (INCA)	505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA	
D'INCA	505112
	505150

HORARS

AJUNTAMENT:

de 8'30 a 15 hores.

APOTECARIA:

Matt: 9 a 13 hores.

Horabanka: 16'30 a 20'30 hores.

UNITAT SANITÀRIA:

de 9 a 15 hores.

BIBLIOTECA:

Dimarts, dijous i divendres: de 18-20 h.

Dimecres: de 17 a 20 hores.

Dissabtes: de 10 a 13 hores.

LÍNIA MARIA-PALMA:

Maria: 7'30 i 15 hores.

Palma: 13 i 19 hores.

LÍNIA INCA-MANACOR:

Inca: 12 i 19'25 hores.

Manacor: 9 i 6'10 hores.

(El pas per Maria és quasi imprevisible)

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUA-DA DE SINEU:

Carrer Ponent, número 3.

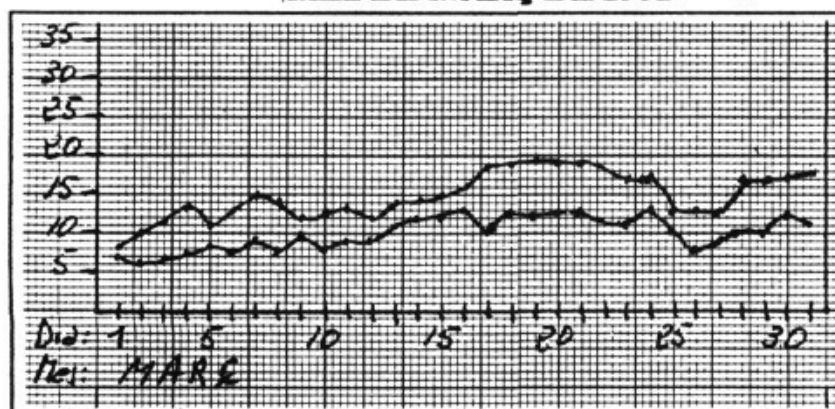
- Per demanar hora alservi de Pediatría heu de cridar de 8 a 14 h. al **855043**

- Per urgències, a partir de les 15 hores heu de cridar al **520292**

- Preparació pel part, postpart, control de gestació i informació sobre anti-conceptius heu de cridar al **236624**

MES DE MARÇ DE 1993

FLUVIDINEIRA

Dia2 15l
Dia12 8l
Dia15 1l

TOTAL: 105LITRES

Temperatura Màxima

20°C (Dia 19)

Temperatura mínima

5°C (Dia 2)

Temperatura Mitjana

12,3°C

Mitjana màxima

14,7°C

Mitjana mínima

9,9°C

GRÀFICA DE TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES

MAIG DE 1987

- ...Si parlàssim de respecte i educació?
- La lectura dins l'educació.
- Sa Xerradeta amb Jesús de Orbe de Rueda.
- Pàgina Pagesa: Cooperatives.
- Cabrera, Parc Natural.
- Eleccions.
- La salut ho és tot: les vacunes.

MAIG DE 1988

- Consells locals i política municipal.
- Recolzament al metge i al practicant.
- Sa Xerradeta amb l'amo en Toni Regalat.
- Llei de protecció als animals.
- Trobada de grups d'esplai a Porreres.
- Feim Carrerany: Excursió al Puig de Massanella.

MAIG DE 1989

- Pere Alemany: "Des de la realitat a la utopia".
- Arees naturals protegides: Son Moragues, Menut,...
- Sa Xerradeta amb Don Bartomeu Marimón Simó (Es Secretari).
- Des del balcó de la Sala: Pla integral de residus sòlids.
- Montblanc: Les Normes.
- Feim Carrerany: Excursió al Bec d'En Ferrutx.

MAIG DE 1990

- Ens hi jugam molt: La reforma a debat.
- II Concurs de Fotografia Fent Carrerany.
- Pregó de "L'Ecce Home" de la passió del nostre poble.

- A Galícia ... (Viatge d'Estudis del C.P. A. Monjo).
- Pere Alemany exposa a Amsterdam.
- Setmana Santa i Pasqua 1.990
- Sa Xerradeta amb En Fèlix Aguiló (Professor de l'Escola de Música).
- Feim Carrerany: Excursió al Puig de Galatzó.

MAIG DE 1991

- Memòria R.A.M.: Es meu padri Nadal.
- III Certamen de Fotografia Fent Carrerany.
- 500 anys del Tirant.
- Sa Xerradeta amb l'amo En Joan de Son Matet.
- Projectes del 91 de la Mancomunitat del Pla.
- Pasqua: El poble fou protagonista.
- Per què cal elegir els Independents.
- Candidatures que es presenten a les properes Eleccions Municipals.
- Feim Carrerany: Excursió al Mirador de ses Puntes.

MAIG DE 1992

- V Certamen de Fotografia "Fent Carrerany".
- Pasqua 92.
- Sa Xerradeta amb Sor Joana Bunyola Mestre.
- El segon brot d'olivera tallat per l'amo En Joan de Son Matet.
- Vetllada poètica a sa Capella Fonda.
- El mes gran de la Premsa Forana.
- Feim Carrerany: Excursió a la Trapa.

POEMES I GLOSES

PASQUA DE LA SOLIDARITAT

Altres cop Pasqua Florida
repica pels nostres camps,
convidant a tot Maria
que aclami al Ressuscitat.

Mare i Fill han fet l'encontre
just a la Plaça d'es Pou
i junts hem pujat la costa
per cantar Missa Major.

La tanyada d'olivera
alça al cel un clam de pau
i l'abraçada calenta
uneix present amb passat.

Enguany la dona abrinada
que al poble ha representat
ha retut un homenatge
al saber fer un bon costat.

La bullanguera comparsa
de cornetes i tambors
pregonen la Gran Diada
de qui són la flor del món.

Agombolant l'alegria,
el coro parroquial
com sempre posa la mida
en juntar pregària amb art.

La veu del nostre cantaire
esgarriant nostres pells,
treurà la vella tonada
d'una rel que mai no es perd.

Per arrodonir l'eixida
aquest any com guardó,
amb honors de pagesia
rebrem nostre canta-autor.

Avui es troba amb nosaltres,
honorant el nostre altar,
la veu ronca i la guitarra
de l'amic Guillem d'Efak.

Un dels nostres grans poetes
enramparà nostra sang
clamant que estarem de festa
quan tornem a ser germans.

El rector amb polissonada,
per donar-nos els molts d'anys,
ens explicarà el miracle
que tots plegats hem obrat.

De la vella rectoria,
treient-se call a les mans,
entre pols, de mica en mica,
n'ha fet sorgir un casal.

Un casal que és per Maria
l'orgull d'un poble agraït
que millora l'embranchida
que heretà dels seus padrins.

També la Capella Fonda
tomarà a lluir l'encant
d'una estimada pintora
que recrea llibertat.

Tots posau cara de Pasqua
Tots ja pensau en el frit
i que en torn de vostra taula
tot sigui goig i delit.

Però eix pobre predicador,
que per quart any fa el sermó,
per molt que rigui de cara
al cor l'hi exhala el dolor.

Per què he tastat la misèria
dels condemnats a morir,
com rates de claveguera,
sense esperança ni amics.

Resten massa Crists, encara,
penjats a la creu mig morts,
maleïts per carn de lladre
mossegats per bec de corbs.

El Divendres Sant no em passa
L'alba per mi ni ha arribat.
Per això té gust de llàgrimes
la meua glosa Pasqual.

Aimat Poble de Maria,
ahora que us dic molts d'anys,
als un sol mot com a crida:
SOLIDARITAT, GERMANS

SOLIDARITAT, GERMANS.

Pasqua, 93
Jaume Santandreu.

L'ENSENYAMENT ALS PAÏSOS BAIXOS

Els Països Baixos són coneguts per les seves tulipes i els molins de vent encara que aquesta fama està lluny de representar la realitat actual, una societat moderna i molt industrialitzada.

Històricament els Països Baixos i Espanya foren part del mateix imperi durant vuit segles. El 1648, després d'una guerra de 80 anys, aconseguiren independitzar-se d'Espanya.

El sistema educatiu holandès és un sistema únic fins a l'edat de 12 anys. A partir d'aquí, el sistema s'estructura bàsicament de manera vertical. Es seleccionen diferents categories d'alumnes que són educats en diferents parts del sistema. Aquesta característica vertical ha estat matèria de debat durant dècades.

El sistema educatiu dels Països Baixos està continuament sotmès a discussions i modificacions. Actualment s'està implantant un nou currículum nacional troncal.

A Holanda, l'ensenyament secundari ha estat durant molt de temps un tema de debat. A finals dels anys 60 hom va començar a adonar-se que el sistema reproduïa les desigualtats socials. Les escoles que donaven prioritat a l'adquisició de coneixements acadèmics preparaven infants de classes altes i mitjanes per a estudis ulteriors a la universitat, mentre que les escoles on eren prioritàries les habilitats tècniques es consideraven destinades als fills de la classe treballadora. A finals dels anys 80 aquest debat va desembocar en un acord per crear un currículum nacional troncal. Aquest incloïa un nombre més gran d'assignatures per a tots, que anaven des de les habilitats tècniques fins a les assignatures acadèmiques tradicionals com la llengua, la matemàtica, la història, la geografia i les ciències. El nombre d'assignatures per als alumnes de menys de 15 anys va augmentar fins a 14. La solució per respondre a aquestes necessitats era adaptar el temps d'ensenyament i aprenentatge, però sempre amb uns continguts fixats. Les escoles estan autoritzades a ampliar el currículum i oferir més oportunitats a aquells que són capaços d'aprendre més o menys de pressa. També hi ha un canvi en la naturalesa dels continguts d'aquestes matèries. Es dona més importància en els coneixements aplicats, les habilitats i el coneixement estratègic. Tot això implica una major preocupació per les

habilitats d'estudi, les habilitats tècniques i comunicatives. Abans els professors tenien generalment un marge molt gran d'autonomia dins de les seves assignatures i les seves classes. En el nou currículum nacional troncal, s'exigeix una atenció específica en la coherència del currículum escolar.

Del punt de vista polític hi ha actualment una tendència a donar més autonomia a les escoles. Diferents grups de ciutadans desitjaven tenir el dret de crear les seves pròpies escoles per als seus fills a fi d'educar-los segons les seves creences religioses o les seves idees pedagògiques. Actualment això es pot fer sempre i quan es respectin determinats criteris pel que fa als continguts i objectius generals dels seus programes. Totes les escoles amb aquestes condicions eren finançades pel govern nacional. Això implica que no hi ha escoles privades i públiques com passa a Espanya. Els criteris de respecte als continguts nacionals es reflecteixen en exàmens i procediments d'avaluació a escala nacional. Actualment, la política educativa ha obert a les escoles la possibilitat de configurar els seus currícules segons els propis criteris però les escoles han de demostrar la qualitat del seu propi currículum. La Inspecció no controla el grau de respecte dels criteris sinó que investiga com controlen la qualitat de l'ensenyament que les pròpies escoles proclamen. Aquesta política implica que les escoles han d'assolir l'habilitat de desenvolupar la seva pròpia política escolar, la qual cosa significa que la direcció de l'escola i els professors han de tenir la capacitat d'explorar els seus propis mercats i elaborar els programes que s'adapten a la demanda dels grups als quals es dirigeixen. Les escoles són, doncs, responsables de la seva eficiència i de la seva efectivitat.

El currículum nacional troncal només serveix com a marc per a controlar un nivell de qualitat mínima. Les escoles per tant tenen més responsabilitat però més competència.

Aquesta informació procedeix d'un article aparegut al butlletí del Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de Catalunya. Els seus autors són Hans de Frankrijer i Jaap van Lakerweld de la Universitat de Leiden.

Pere Crespi

MALLORCA

I ELS MALLORQUINS

Per Jordi Caldentey

Amb aquesta secció que encetam avui, l'autor vol divulgar una miscel·lània de comentaris i d'informacions referents a la realitat històrica o actual del poble mallorquí.

L'objectiu és fer arribar als ciutadans de Mallorca una partida d'informacions sobre les nostres arrels i el nostre present, el coneixement de les quals pot ésser decisiu en aquests moments en què els mallorquins tenim l'ocasió de recobrar el sentiment de poble.

Ja estam que tan sols la voluntat col·lectiva determinarà, en el seu moment, amb quines altres comunitats formarem nació dins Europa. Els llinatges, l'idioma, la història, la cultura, la religió, l'economia, són conceptes que, tots sols, per si mateixos, no determinen la nació de què forma part una col·lectivitat humana si aquesta no els assumeix ni els transforma en sentiment de germanor i en voluntat de consolidar un cos nacional. Però perquè un poble decideixi lliurement quin sentit ha de donar a les seves característiques, històriques o actuals, que el diferenciï d'unes comunitats i l'agermanen a unes altres, abans les ha de conèixer.

I aquestes característiques els mallorquins les tenim. Però mentres romanguin, com ara, estantisses, rànies, reblides de floridura, magatzemades dins arxius històrics, dins enciclopèdies, dins biblioteques, serà com si no hi fossin. Traquem-les a llum, espolem-les i divulguem-les sempre seguit per tota Mallorca, i els mallorquins podrem decidir, lliurement i amb coneixement de causa, quin sentit els volem donar.

Mallorca, avui

Aquest apartat es tractarà de comentaris breus referits a temes que estiguin damunt fulla, actuals i que ens afectin de prop als mallorquins.

Avui cridarem l'atenció sobre una informació que duia un diari de Palma dia 19 de març d'enguany, referida al famós 15% de l'impost sobre la nostra renda que ara el govern de Madrid sembla que vol amollar. Resulta que si aqueix govern deixava de dur-se'n tan sols un 15% de la nostra declaració de renda, l'any passat serien quedades a les Balears

10.413 milions de pessetes. Mentres que els doblers que ens concedí l'estat varen ser tan sols 7.259 milions.

Com veim, quasi tots els doblers que pagam amb impostos se'n van... i no tornen! ¿No comença a ser hora que els mallorquins reforcem i votem partits de ca nostra que estiguin disposats a reclamar allò que per justícia ens pertoca i a defensar amb les dents estretes els nostres interessos?

Poplacions on Mossèn Alcover troba el llinatge Alomar

Els nostres llinatges

Aquest apartat, referit als nostres llinatges, adesiara sortirà perquè els mallorquins en coneguem el significat original i perquè vegem reflectida la seva extensió damunt el mapa del territori on es parla la nostra llengua. Si cap lector té interès en comprovar aquesta informació, pot consultar el diccionari Alcover-Moll i l'obra *Els llinatges catalans*, d'En Francesc de B. Moll.

ALOMAR (També escrit *Aloma*, *Alumà*, *Aulomar*, *Olomar*, i *Alomart*). Començarem amb aquest llinatge, que Mossèn Alcover va trobar estès per les poblacions que veim en el mapa.

L'origen del mot és germànic. (Alerta a confondre el mot, la paraula, amb les famílies que s'hi anomenen). Ve del nom propi *Aldemar*, que vol dir 'vell famós', i presenta la variant *Oldomar* en antics documents germànics. En els documents primitius de Catalunya, hi surten les formes *Ollomare* (any 894), *Aldemarus* (898), *Oldemar* (1003), *Ollomar* (1015), i *Ellemarus* (1032).

BALEARS NECESSITA UN CANVI ECONÒMIC

Per Sebastià Serra i Busquets
candidat al Congrés pel PSM-ENE Nacionalis-
tes de les Illes Balears.

La crisi econòmica que està sacsejant les Balears, afegida a la nefasta política econòmica del govern central, fa que tota l'estructura econòmica de les Illes s'estigui ressentint. Tenim un govern autònom autista, que es nega en rodó a reconèixer que el sector turístic necessita mesures de xoc perquè del contrari d'aquí uns anys ens podem trobar amb la gallina dels ous d'or ben morta. Tenim un govern central que no es preocupa de si les Balears estan o no en crisi, per a ells ja n'hi ha prou amb que entrem bones quantitats de divises cada any gràcies al turisme, si d'aquí uns anys ens han sucuat tot el que podien ja cercaran una altra zona a munyir i nosaltres... ja ens arreglarem tot solets.

Amb aquest panorama, les Balears necessiten un canvi. I ha de ser un canvi profund. Hem de ser capaços d'arribar al consens necessari per a reestructurar tota l'oferta turística. Hem de recuperar part de la nostra agricultura que podria ser econòmicament rendible. Necessitam recuperar alguns tipus d'indústria que podrien ser factibles dins una economia amb un poc de diversificació, si bé amb predomini del turisme. I naturalment que també hem de ser capaços d'invertir en alta tecnologia i de convertir les Illes en zona puntera en aquest aspecte.

Tot això no és quimèric. Es pot fer. Unicament hem de voler fer-ho. Després ja anirem a cercar el finançament que necessitem però el primer és voler que la nostra agricultura no es mori definitivament, que la nostra indústria no desaparegui... Me tem que en molta part els grans partits, el PP que governa Balears i el PSOE que governa l'Estat, no hi estan gens d'acord amb aquestes idees. Per a ells Balears és només turisme i punt. Això és una forma de pensar molt perillosa. No podem estar en mans d'uns tour-operadors que imposen als nostres empresaris uns preus cada any més ridículs. Si seguim així algun dia ens aixecarem i el somni haurà passat. El turisme serà de tan mala qualitat que ni tan sols ens servirà per a mantenir els nivells de qualitat de vida que hem aconseguit fins ara.

Diuen que un poble que oblida el seu passat està condemnat a repetir-lo. No sé si és cert, però seria molt convenient que els senyors del

Sebastià Serra, Pere Sempol, Maria Antònia Vardell i l'Andreu Mateu, batle de Sineu, en la Trobada amb la Poesia Romà, al Cellar Can Font de Sineu.

PP i del PSOE no oblidassin que aquestes illes, fins fa molts pocs anys, eren molt, molt pobres. El turisme ens ha servit per a sortir d'aquella misèria que empenyia molts milers de mallorquins, eivissencs, menorquins i formenters cap a l'emigració. Però precisament perquè el turisme ens ha salvat de la misèria, hem de procurar que el turisme no se'ns acabi. I al ritme que duim, jo no en som massa optimista.

Hem d'aconseguir, deia abans, un consens per afrontar la reestructuració hotelera. Això significa molts milers de milions de pessetes. Necessitam la decisió política del Govern Autònom, del PP, i del finançament del Govern Central, fins ara en mans del PSOE. Però ho feim, o el futur no serà tan bo com han estat aquest últims anys. Ara començem a veure la crisi amb tota la seva cruïda. No pensem que existeix una mena de disseny diví que diu que tot tornarà ser com era. Son nosaltres els únics que podem arreglar el nostre futur. Hem d'eliminar del mercat totes les places hoteleres que sobren per obsoletes o per dinamitadores dels preus turístics. Hem de decidir què poden oferir els nostres pagesos a l'hosteleria i hem d'ajudar-los per a que les seves explotacions es converteixin en competitives en el manco temps possible. Igualment existeixen indústries que poden treballar per als nostres hotels... Perquè comprar-ho tot a fora si ho podem fer aquí? Un país que no s'estima els seus propis productes és un país que no creu en ell mateix. Som així els mallorquins, menorquins, formenters i eivissencs? Jo em neg a pensar-ho. Per això el PSM-ENE Nacionalistes de les Illes Balears ens presentem a aquestes eleccions del pròxim dia 6 de Juny. Per a que els pobles de les Balears puguin decidir el futur que volen: si el futur negre que ofereixen PSOE-PP o el futur de feina i de responsabilitat que pot oferir el PSM-ENE Nacionalistes de les Illes Balears.

(Ve de la pàgina 11)

Necessita diàleg. El diàleg significa descobrir l'altre i escoltar-lo comprensivament. El diàleg ha de ser el suport bàsic de l'amor matrimonial. L'amor és el més contrari que existeix a l'individualisme i al totalitarisme. Són els dos pols d'opressió. Diàleg vol dir claretat,

confiança i prudència pedagògica. Si jugam amb cartes marcades, el diàleg queda bloquejat. En el diàleg s'ha de ser clar i sincer. La bondat de cor ofereix molt de diàleg. Quan un juga net, el diàleg funciona. La confiança produeix diàleg i el diàleg augmenta la confiança. La prudència pedagògica ens ajuda a trobar el moment oportú, el moment adequat pel diàleg.

La família com a escola de solidaritat. El món no acaba a les parets de la casa. La família, autènticament cristiana, ha de ser un lloc obert a l'acollida dels altres, els que, en moments difícils, venguin a cercar la calor d'aquesta amistat. Els fills capten més pel testimoni que per les paraules.

Homes nous que siguin llum i sal en la creació d'un món nou. La família que prega a Déu Pare es constitueix en una escola de valors evangèlics. Si volem una societat nova, si volem una societat més justa, més solidària, menys corrupta, més democràtica, més lliure, més pacífica,... si tot això no es mama dins la família no hi ha res a fer. La família, sociològicament parlant, és un nucli, és una cèl·lula per construir una societat que el dia de demà valgui la pena.

CARTA AL PRESIDENT I EQUIP DE REDACCIÓ DE "FENT CARRERANY"

Benvolguts amics:

No és aquesta la carta que primerament havia preparada per si la voleu publicar a les pàgines del proper número de la revista; no. La primera l'he esqueixada i l'he tirada a la paperera. Ara us dirigesc aquestes línies avui, divendres sant, perquè després d'haver assistit a les funcions religioses de la nit del dijous sant, vaig sortir de l'església plenament convençut que no m'havia d'expressar de la manera com ho feia en la carta primerament escrita, per molt molest que em sentís pels insults que una persona de sa Raval, el meu carrer, em dirigia, enfosquint d'aquesta manera una pàgina del darrer número de "Fent Carrerany".

En aquella carta, escrita abans del dijous sant, m'expressava, respetsc -ho reconec ara-, d'una manera brusca, respecte d'aquesta persona que pel que es veu tant li és demanar perdó,

com tirar coces (p.7); una persona que escrivint ens vol fer creure que el que per a uns és dolent, per a ella pot ser bo (p.2); una persona que nega els "dimoniets" quan certament en retrata la coeta d'un (p.4 línia 34). Però, i aquest és el motiu d'aquesta carta, després d'haver rumiat el sermó d'en Pere i les reflexions d'en Jaume, vaig sortir de l'església, tal com he dit, convençut que no tenia dret a seguir per aquell camí. Una frase d'en Jaume Santandreu em quedà gravada i de llavors ençà em repica dins la mollera. En Jaume, aquell vespre, va dir: "Hem d'acceptar les persones tal com són". Jo des d'ara em propòs de complir aquella sentència i per això és que escric aquestes línies. Per demanar-vos als qui feis aquesta revista, així com també a tots els lectors en general, que em disculpeu per haver contribuït, encara que involuntàriament, a fer que la irresponsabilitat d'alguns, abusant de la llibertat d'expressió,

s'hagin atrevit a emprar "FENT CARRERANY" com si d'un vulgar "FOC I FUM" es tractàs. I això em fa por. La mala informació, les mitges veritats, els insults, les amenaces, les mentides i les insinuacions cap a mi adreçades, us asseguro que queden del tot borrades i oblidades per a sempre, perquè m'he proposat d'acceptar les persones tal com són. Qui som jo per jutjar els altres! Per tant, trist, empeguent, i amb la cara que em cau de vergonya us demano que accepteu les meves disculpes, esperant que des d'ara endavant aquesta Revista no es veurà

més maltractada per la irresponsabilitat.

Sempre a la vostra disposició us saluda el vostra amic.

Miquel Oliver i Roig

p.d. Deman a tots els lectors d'aquesta revista que tinguin la delicadesa -i els ho deman per favor- de llegir una vegada més la meua carta dirigida a don Gabriel Cañellas, que sortí al "CARRERANY" núm. 78 de gener, i si hi trobau cap insult o desprecí, que m'ho tireu en cara si em veis pel carrer.

Carrerany Esportiu

F.C. Mariense
Maria de la
Salut

Segueix tenint lloc la celebració de la COPA PRESIDENT de la tercera regional. La trajectòria no pot ésser millor ja que el nostre equip va líder, després d'haver disputat cinc partits. Els del més d'abril han estat els següents:

MARIENSE 3 - C.D. CONSTANCIA 1 (Dia 3 d'Abril)

Jugaren: F.Castelló, G.Ferriol, P.Jordà, T.Font, B.Quetglas, R.Castelló, J.Gual, M.Quetglas, P.Bergas, J.Sabater i A.Alcover.

Partit disputat la tarda del dissabte, ja que en coincidir dia 4 amb el Campionat d'Espanya de Trial, els jugadors proposaren el canvi. Volem agrair des d'aquestes línies la col.laboració del Constància, acceptant aquest canvi.

SANCELLES 1 - MARIENSE 4 (Dia 18 d'Abril)

Jugaren: G.Castelló, J.Ferriol, B.Quetglas, T.Font, B.Quetglas, J.Gual, M.Quetglas, P.Bergas, L.Ferriol, J.Sabater i A.Alcover.

Partit àmpliament dominat pel MARIENSE, tant en el camp com en el marcador. Així i tot es va fallar un penalti. Marcaren els gols en Joan Sabater (2), en Joan Gual i n'Andreu Alcover.

MARIENSE 2 - ARIANY 1 (Dia 25 d'Abril)

Jugaren: F.Castelló, G.Ferriol, B.Quetglas, T.Font, B.Quetglas, R.Castelló,

J.Gual, M.Quetglas, P.Bergas, J.Sabater i A.Alcover. Marcaren en Toni Font i en Pep Bergas.

Partit de rivalitat, la nota dominant del qual fou la gran esportivitat que regnà entre tots els jugadors. No hi hagué de, per part arbitral, mostrar cap tarja d'amonestació. Llàstima de les inclemències atmosfèriques ja que restaren públic al Poliesportiu, si bé es feu una bona taquilla i, esportivament, es mantingué el liderat.

En la part econòmica i una vegada rebuda la subvenció de l'Ajuntament (92.000 pts.) no hi haurà problemes per fer front a les possibles despeses que es produeixin, així com deixar el dipòsit a la Federació, per a l'any que ve.

PROPER PARTITS A MARIA:

Dia 16 de Maig, a les 17 hores:

MARIENSE - PORT DE POLLENÇA

Dia 30 de Maig, a les 17 hores:

MARIENSE - ATC SANCELLES

Pep Ferriol Torelló

ESPORT ESCOLAR

Des del més de març un grup d'alumnes de l'escola de Maria han participat a distintes competicions esportives, amb els pobles de Montuïri, Porreres, Vilafranca i altres.

Entre els participants, han quedat classificats per les semifinals de Mallorca que es celebraran del 25 d'abril al 14 de maig a S'horta, Inca i Ciutat, un equip infantil masculí, un infantil femení, un de benjamí masculí i dos d'aleví masculí.

Francisca Jordà

Memorial Tomeu Bergas

HO GUANYÀREM TOT.

MEMORIAL TOMEU BERGAS

El dilluns dia 12 d'abril, segona festa de Pasqua, organitzarem una nova edició del memorial Tomeu Bergas a la qual hi participaran un total de 156 ciclistes repartits entre alevins, infantils, fèmines, cadets i socials, a una reunió ciclista que va estar patrocinada per l'Ajuntament de Maria de la Salut.

Foren 96 els ciclistes socials que participaren a la primera cursa de la jornada. A partir de les nou del matí completaren 45 quilòmetres repartits en tres voltes al circuit de Sa Serra. Els distints sprints de bonificació de temps a cadascuna de les tres passades per meta varen decidir les primeres posicions de la classificació general que va quedar configurada de la següent manera:

1. F. Colombram	G. Mestre	1.17.22
2. Arnau Comes	Siurell	1.17.25
3. Joan Horrach	Caimari	1.17.25
4. Antoni Gayà	Romàntic	1.17.30
5. Joan Alcañiz	Felanitx	1.17.32
6. J.A. Córdoba	C.Blando	1.17.32
7. Pere Mulet	Pau Gomer	1.17.33
8. Joan C. Picó	Romàntic	1.17.33
9. Bt. Mesquida	Siurell	1.17.33
10. M. Ginard	C.Blando	1.17.33
11. Manuel Fdez	G. Mestre	1.17.33
17. Est. Bergas	G. Mestre	1.17.33
17. Tomeu Munar	G. Mestre	1.17.33
17. Joan Pira	G. Mestre	1.17.33
17. Rafel Mulet	G. Mestre	1.17.33
17. Gm. Quetglas	G. Mestre	1.17.33
17. Antoni Mas	G. Mestre	1.17.33
59. Antoni Munar	G. Mestre	1.18.01
65. Tomeu Arbona	G. Mestre	1.23.05
68. Ferriol Roig	G. Mestre	1.27.34

No tingueren sort alguns dels nostres representants. Tomeu Arbona va foradar a l'inici de la segona volta i ja no va poder contactar de bell nou. D'altra banda Ferriol Roig no era a la meta al moment de la sortida i va haver d'esforçar-se molt per contactar i a la pujada de Sa Serra va pagar l'esforç anterior. A més dels esmentats a la classificació, Onofre Soler i Joan Castelló abandonaren abans de la finalització.

Seguidament els cadets i les fèmines competiren sobre el mateix

itinerari i distància que els socials a una cursa que sempre va estar dominada pels nostres representants. Després d'una bona labor d'equip de Pep Lluís Mayol, tres dels nostres, Daniel Estarellas, Llorenç Seguí i Xisco Mulet demostraren que seran els grans dominadors de la categoria a la present temporada. A tots els sprints de bonificació estaren sempre al davant dels 28 participants i no tingueren massa complicacions per aconseguir les tres primeres places a la general. Gran cursa de les nostres fèmines, Margalida Fullana i Maria Antònia Márquez que guanyaren respectivament les divisions aficionada i juvenil a una classificació que va quedar així:

1. D. Estarellas	Es Cruce	1.23.40
2. Ll. Seguí	Es Cruce	1.23.41
3. Xisco Mulet	Es Cruce	1.23.43
4. Ant. Colom	Derbi	1.23.46
5. And. Barceló	Derbi	1.23.50
6. Mda. Fullana	Es Cruce	1.23.50
10. Pep L. Mayol	Es Cruce	1.23.50
13. Joan Seguí	Es Cruce	1.23.50
17. M.A. Márquez	Es Cruce	1.23.50
18. Raf. Campins	Es Cruce	1.23.50
19. Ant. Obrador	Es Cruce	1.23.50
22. Oscar Fdez.	Es Cruce	1.33.22

Els tretze ciclistes infantils competiren sobre el tradicional circuit urbà del nostre poble a la distància de cinc voltes. Tant el guanyador, Viçens Reynés com les

fèmines Magdalena Márquez i Victòria Montiel estaren sempre al capdavant de la cursa demostrant una clara superioritat sobre la resta. Aquí va debutar en competició oficial a la nostra localitat Pau Pira, que no va tenir sort ja que va caure. Aquesta fou la classificació:

1. Viç. Reynés	Es Cruce	8.48
2. Mda. Márquez	Es Cruce	8.48
3. Vic. Montiel	Es Cruce	8.57
4. Miquel Mas	AC. Sineu	9.35
5. Joan Barceló	Es Cruce	9.39
6. Gm. Beltrán	Es Cruce	9.58
8. Mda. Munar	Es Cruce	9.58
9. Crist. Fdez.	Es Cruce	9.58
12. Pau Pira	Es Cruce	9.58

Per tancar la celebració del Memorial Tomeu Bergas els setze infantils completaren dotze voltes al circuit. Fou la prova més emocionant i competida del matí. Després que Rafel Cosano guanyàs clarament el primer sprint, els nostres, Antoni Martorell i Damià Barceló, li plantejaren una forta lluita que va deixar, després de no pocs esforços, als de "Es Cruce" al capdavant de la carrera que guanyaren clarament.

1. Dam. Barceló	Es Cruce	21.18
2. A. Martorell	Es Cruce	21.19
3. Joan Rigo	Siurell	21.39
4. Manolo Muñoz	Siurell	21.39
5. Lluís Ferrer	Wimpy	21.49
15. Eva Fuster	Es Cruce	23.05

Carrerany Esportiu

Pla de Mallorca - G. P. La Caixa

AIXÒ HA COMENÇAT BÉ.

El passat dia 25 d'abril, el conjunt de competicions de la novena edició del "Pla de Mallorca-G.P. La Caixa", que patrocina el Consell Insular de Mallorca, començaren amb la celebració de la tradicional jornada cronometrada de sis quilòmetres, amb sortida des de Sineu i arribada al nostre poble.

Una jornada que va estar patrocinada per l'Ajuntament de la nostra localitat, a la qual els nostres ciclistes varen tenir un protagonisme molt important ja que Ferriol Colombram i Rafel Mulet demostraren clarament la seva superioritat situant-se a les dues primeres posicions de la classificació general. A més, Manuel Fernández, onzè, encapçalava la general de veterans "A".

Malgrat les inclemències climàtiques -pluja i vent- el "Pla" continua amb un gran poder de convocatòria i foren 125 els ciclistes que formalitzaren la seva inscripció per participar a la jornada de la qual vos oferim la classificació:

General per equips

1. CC. Maria de la Salut 26.44
2. Club Ciclista Muro 26.05
3. Club Ciclista Sencelles 26.25
4. Agrupació Ciclista de Sineu 27.20
5. CC. A Poc A Poc - Algaida 27.44

El bon nivell dels nostres representants queda reflexat tant a la classificació individual com a la general per equips. Tots esperam que la present edició signifiqui un nou èxit pels ciclistes del nostre Club i poder aconseguir la sisena victòria absoluta al "Pla de Mallorca-G.P. La Caixa".

Es possible que quan arribi el present número de FENT CARRERANY a les vostres mans ja s'haguin celebrades algunes noves jornades competitives d'aquesta competició. De totes elles vos informarem al següent exemplar.

Ferriol Colombram, Rafel Mulet i Manuel Fernández foren els tres ciclistes més destacats a la cronometrada inaugural del "Pla de Mallorca- Gran Premi La Caixa" que va patrocinar l'Ajuntament de Maria de la Salut.

1.F. Colombram	Guillem Mestre	7.45
2.Rafel Mulet	Guillem Mestre	8.04
3.Joan C. Picó	Romántic	8.15
4.Gabriel Bauzá	Pau Es Gomer	8.20
5.Miq. Puiggròs	AC. Sineu	8.25
6.Jaume Bauzá	Saurnier Duval	8.31
7.Pere Mulet	Pau Es Gomer	8.36
8.T. Ballester	A Poc A Poc	8.37
9.Jaume Pou	CC. Lloret	8.41
10.Antoni Gayà	Romántic	8.47
11.Manuel Fdez	Guillem Mestre	8.55
14.Gm Quetglas	Guillem Mestre	9.04
15.Ferriol Roig	Guillem Mestre	9.06
23.Est. Bergas	Guillem Mestre	9.29
33.Tomeu Arbona	Guillem Mestre	9.50
35.Joan Pira	Guillem Mestre	9.51
38.Antoni Mas	Guillem Mestre	9.52
50.Antoni Munar	Guillem Mestre	10.05
71.J. Castelló	Guillem Mestre	10.21
87.A. Castelló	Guillem Mestre	10.38
97.Miquel Salom	Guillem Mestre	10.52

DIVENDRES SANT

Tal com informàrem el més passat, seguint la tradició dels anys anteriors, els ciclistes i aficionats del nostre poble celebrarem una jornada de companyonia coincidint amb la festivitat del Divendres Sant. Fòrem més que mai. Un total de 43 persones arribarem a Lluç en bicicleta per visitar la Patrona de Mallorca i comprar alguns records abans de tornar a Maria per, després de la reconfortant dutxa, anar tots plegats a dinar. Aquesta vegada anàrem al restaurant Sa Cova, a Sant Joan. De la mateixa manera que en anteriors ocasions fòrem més al dinar que pujant a Lluç.

